

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/4/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201424
Dátum vydania rozhodnutia:	26.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Závadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011201424.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Márie Usačovovej, v právnej veci žalobkyne MAC TV, s.r.o., Brečtanová 1, Bratislava, IČO: 00 618 322, zastúpenej Mgr. Petrom Ďurčekom, advokátom, konateľom Advokátskej kancelárie Bugala - Ďurček, s.r.o., Drotárska cesta č. 102, Bratislava, IČO: 36 731 544, proti žalovanej Rade pre vysielanie a retransmisiu, Dobrovičova ul. č. 8, Bratislava, o sankcii za nedodržanie podmienok vysielania reklamy, o odvolaní žalobkyne v časti, týkajúcej sa náhrady trov konania a o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. decembra 2012, č.k. 2S/126/2011- 46, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 12. decembra 2012, č.k. 2S/126/2011- 46, m e n í tak, že žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 12. apríla 2011 číslo RP/55/2011, z a m i e t a .

Žalobkyňa n e m á právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 12. decembra 2012, č.k. 2S/126/2011-46, podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP zrušil rozhodnutie žalovanej z 2. apríla 2011 číslo RL/55/2011 a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v sume 484,75 €.

Krajský súd zistil, že žalovaná začala správne konania číslo 3-PLO/O-80/2011 a číslo 2-PLO/O-79/2011 v dvoch prípadoch, ktoré sa týkali odvysielania takmer identických komunikátov. Žalovaná doručila žalobkyni oznámenie o začatí správnych konaní a žalobkyňa sa k ich obsahu písomne vyjadrila. Preskúmaným rozhodnutím žalovaná vo dvoch výrokoch uložila žalobkyni sankciu, a to upozornenie na porušenie zákona podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z."), lebo žalobkyňa porušila

1) povinnosť uvedenú v § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že na televíznej programovej službe JOJ dňa 30. septembra 2010 v čase 20:00 hod. - 21:00 hod. a 21:00 hod. 22:00 hod. odvysielala

reklamné šoty vo väčšom časovom rozsahu ako povolených 12 minút;

2) povinnosť uvedenú v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že na televíznej programovej službe JOJ odvysielala 30. septembra 2010 pred programom „Panelák“ o cca 21:21 hod. komunikát označujúci za sponzora programu spoločnosť RAJO a.s. a pred a po programe „Najlepšie počasie“ o cca 20:08 hod. a cca 20:13 hod. komunikát označujúci za sponzora programu spoločnosť Kofola, a.s., ktoré naplnili definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., bez ich oddelenia zvukovo-obrazovými prostriedkami od týchto programov, čím došlo k odvysielaniu reklamy bez jej rozoznatelného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby nebola zameniteľná s inými zložkami programovej služby.

Krajský súd dospel k záveru, že výrok preskúmaného rozhodnutia je nezrozumiteľný, lebo z jeho znenia nevyplýva dostatočne opis skutku, ktorým sa žalobkyňa dopustila porušenia právnej povinnosti, uvedenej v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z., za porušenie ktorého žalovaná uložila žalobkyni sankciu. Skutok, ktorým žalobkyňa „odvysielala komunikáty naplňajúce definíciu reklamy bez ich oddelenia zvukovo-obrazovými prostriedkami“ vo výroku preskúmaného rozhodnutia absentuje. Považoval za nedovolené, aby žalovaná vo viacerých samostatne začatých správnych konaniach, ktoré sa týkali totožného účastníka správneho konania rozhodla jedným rozhodnutím s tým, že jedným rozhodnutím vo veci nemohlo dôjsť k žiadnemu zásahu do práv a povinností žalobkyne. Pokiaľ žalobkyňa namietala nezrozumiteľnosť označenia komunikátov, ku ktorým je v rozhodnutí žalovaného pridaný dodatok „rovnaký ako zo dňa 27. septembra 2010“ súd sa stotožnil s tvrdením žalovanej, že tieto komunikáty boli v rozhodnutí rozpísané a podrobne identifikované v odôvodnení rozhodnutia. Nezrozumiteľnosť výroku pre nedostatočné vymedzenie skutku, ktorého sa mal žalobca dopustiť, mala za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP a úspech žalobkyne v konaní. Žalobkyni priznal náhradu trov za zaplatený súdny poplatok v sume 66 € a náhradu za právne zastúpenia advokátom v sume 643,75 €.

Proti rozsudku krajského súdu vo veci samej podala odvolanie žalovaná. Namietala, že právny názor krajského súdu týkajúci sa výroku preskúmaného rozhodnutia nemá žiadne zákonné ani logické opodstatnenie a je v rozpore s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Namietala, že výroková časť jej rozhodnutia bola formulovaná presne, úplne a dostatočne určito, spôsobom, ktorý vylučuje zameniteľnosť skutku s iným skutkom. Skutok identifikovaný vo výroku rozhodnutia by v žiadnom ani hypotetickom prípade nemohol byť zamenený s iným skutkom. Pripomenula, že nepostihla žalobkyňu za odvysielanie konkrétnych propagačných zmienok v daných komunikátoch, ale za neoddelenie odvysielanej (vo výroku konkrétne špecifikovanej) reklamy od ostatných zložiek programovej služby podľa podmienok, uvedených v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z.. Z hľadiska identifikovania skutku je teda právne bezvýznamné, z akého konkrétneho dôvodu naplnili dané komunikáty definíciu reklamy (napr. ktoré konkrétne propagačné prvky obsahovali). Predmetné komunikáty sú definované časom odvysielania (deň dátum), ich spôsobom zaradenia (pred, po príp. počas akých programov boli odvysielané) ako aj obsahom (koho označovali za sponzora programu). Objektívne bolo teda nemožné zameniť komunikáty s inými komunikátmi. Ich zámenu vylučuje skutočnosť, že skutky sú špecifikované v zjavných a nespochybniteľných veličinách ako napr. deň a čas odvysielania komunikátov alebo ich obsahu (kto mal byť sponzorom programu a koho daný komunikát propagoval).

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej vo veci samej žiadala potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny. Žiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania. Žalobkyňa však podala odvolanie proti rozsudku krajského súdu v časti výroku o náhrade trov konania. Namietala, že krajský súd jej nepriznal náhradu trov, ktoré vznikli v správnom konaní. Podľa jej názoru prvostupňový súd nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ktoré upravujú náhradu trov konania. V súdnom konaní mala úspech, a preto má právo na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré vznikli v súdnom konaní ale má právo aj na náhradu trov, ktoré vznikli v konaní pred správnym orgánom, pretože žalovaná vydala rozhodnutie, ktoré bolo v rozpore so zákonom. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý

rozsudok v časti o trovách konania zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a súčasne žiadala priznať aj trovy odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250l ods. 2 v spojitosti s § 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej je potrebné vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov).

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1, 2 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že výrok rozhodnutia nemusí obsahovať vecné, časové ani miestne určenia konania, z ktorého správny delikt vyplýva. Nemožno však spochybniť, že len z výroku je možné zistiť, či a aká povinnosť bola uložená, iba porovnaním výroku je možné usúdiť existenciu prekážky veci rozhodnutej, vylúčenie prekážky litispendencie, dvojakeho postihu pre totožný skutok, je dôležitý pre určenie rozsahu dokazovania, ako aj na zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Len výroková časť správneho rozhodnutia je spôsobilá mať dopad na práva a povinnosti účastníkov konania a nadobúda právoplatnosť. Vo výroku rozhodnutia o správnom delikte preto musí byť skutok vo výroku rozhodnutia formulovaný tak, aby nebol zameniteľný s iným skutkom. To znamená, že rozhodnutie o správnom delikte musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade i uvedenie iných skutočností. Ak správny orgán neuvedie tieto náležitosti do výroku svojho rozhodnutia, podstatne poruší § 47 ods. 2 správneho poriadku.

V preskúmvanej veci výroková časť opravným prostriedkom napadnutého rozhodnutia spĺňa kritéria § 47 ods. 2 správneho poriadku.

V prvej výrokovej časti preskúmvaného rozhodnutia žalovaná uviedla čas spáchania správneho deliktu (30. septembra 2010 v čase 20:00 hod. - 21:00 hod. a 21:00 hod. - 22:00 hod.) popísala spôsob jeho spáchania (odvysielané reklamné šoty vo väčšom časovom rozsahu ako povolených 12 minút, v dôsledku ktorého došlo k spáchaniu konkrétneho správneho deliktu). V druhej časti výroku preskúmvaného rozhodnutia žalovaná vymedzila čas spáchania druhého správneho deliktu (30. septembra 2010 pred programom „Panelák“ o cca 21:21 hod. a pred a po programe „Najlepšie počasie“ o cca 20:08 hod. a cca 20:13 hod.) a popísala spôsob spáchania správneho deliktu ako komunikát, označujúci za sponzora programu spoločnosť RAJO, a.s. a spoločnosť Kofola, a.s., ktoré naplnili definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., bez ich oddelenia zvukovo-obrazovými prostriedkami od týchto programov, v dôsledku čoho došlo k spáchaniu konkrétneho správneho deliktu, a to k odvysielaniu reklamy bez jej rozoznateľného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby nebola zameniteľná s inými zložkami programovej služby.

Podľa názoru odvolacieho súdu výroková časť preskúmvaného rozhodnutia presne a nezameniteľne popisuje konanie, ktorého sa žalobkyňa dopustila a ktorým spáchala konkrétny správny delikt, za ktorý

bola uložená sankcia, preto výrok rozhodnutia žalovanej zodpovedá zákonu. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú námietku žalobkyne o nepreskúmateľnosti výroku rozhodnutia žalovanej ani jej názor o vecnej správnosti právneho záveru súdu prvého stupňa, podľa ktorého „vo výroku chýba skutok, za ktorý je uložená sankcia“. Navyše odvolací súd takéto odôvodnenie bez ďalšieho odôvodnenia pokladal za arbitrárne.

Vzhľadom na skutočnosť, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 12. decembra 2012 č.k. 2S 126/2011-46 vychádzal z nesprávneho právneho záveru a nezodpovedal obsahu spisov, Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 220 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP ho zmenil tak, že žalobu o proti rozhodnutiu žalovanej z 12. apríla 2011 č. RP/55/2011 zamietol.

Vzhľadom na výsledok odvolacieho konania odvolanie proti rozsudku súdu prvého v časti náhrady trov konania na základe odvolania žalobkyne nebolo dôvodné.

Odvolací súd však k odvolaniu žalobkyne poznamenáva, že v § 137 OSP sú vymenované druhy nákladov, ktoré účastníkom konania a ďalším osobám zúčastneným na konaní, prípadne štátu (súdu) vznikajú v priebehu v občiansko-súdneho konania, ktoré nie je pokračovaním správneho konania (ani v konaní o opravných prostriedkoch podľa V. časti tretej hlavy OSP), preto pre priznanie náhrady trov konania, ktoré vznikli účastníkom v správnom konaní, nie je v súdnom konaní daný právny podklad.

O trovách konania vzhľadom na výsledok odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 vety prvej OSP tak, že žalobkyni náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní nebola úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.